

Den overordentlige Kommission om Bistand til at faa en Ordning. Det er jo meget ejendommeligt at høre sligt i denne Tid, hvor man er saa tilbøjelig til at mene, at Den overordenllige Kommission er en Art Bussemand, der kun vil gøre Producenter og andre Fortræd. Sukkerroedyrkerne vidste nu alligevel at finde Vej til Den overordentlige Kommission, da de ikke kunde klare deres Forhold. Vi førte Forhandlinger med Sukkerfabrikkerne, og det lykkedes ogsaa Den overordentlige Kommission at faa en Overenskomst tilvejebragt mellem dem og Sukkerroedyrkerne. Det tog lang Tid, der var mange besværlige Forhandlinger, og Sukkerroedyrkerne maatte jo nedstemme deres Fordringer meget betydeligt; de gik paa et vist givet Tidspunkt ud paa, at de under visse Eventualiteter skulde have en Roepris paa over 20 Kr. pr. hkg. Det var der ikke megen Rimelighed i, og hvis man havde tilvejebragt en saadan Ordning, tror jeg, at alle andre Landmænd, der ikke var Sukkerroedyrkere, vilde have sagt, at dette var et ganske urimeligt Forhold, som i høj Grad kunde have besværliggjort forstandige Ordninger paa andre Omraader, f. Eks. paa det Omraade, som Landbrugsministeren nu maa til at træffe Bestemmelse om, nemlig Brødkornsforsyningen. Vi snakkede os til Rette med de paagældende Repræsentanter for Sukkerroedyrkerne og naaede til det Resultat, der nu foreligger, og paa Grundlag af hvilket der igen foreligger et Lovforslag.

Jeg tror, alle Parter kan være tjente med den Ordning, der nu er truffet, hvorved der tilsikres Sukkerroedyrkerne en Pris, som efter alt, hvad der foreligger til Sagens Bedømmelse, maa siges at være en fair Pris. Nogen endelig afsluttende Overenskomst er der derimod ikke truffet med Sukkerfabrikkerne, men i Princippet er man dog enig. Forhandlinger har været førte med Sukkerfabrikkerne — de har ogsaa været besværlige —, og de endelige Forhandlinger, som senere skal føres mellem Sukkerfabrikkerne og Den overordentlige Kommission, vil sikkert ogsaa kunne føres paa en saadan Maade, at vi faar en efter Omstændighederne for Staten tilfredsstillende Ordning. Jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at to af mine Partifæller og jeg i Den overordentlige Kommission har taget et Forbehold overfor det Tilsagn, der blev givet Sukkerfabrikkerne i Kommissionen. Vi har hævdet, at Sukkerfabrikkerne har tjent, i hvert Fald i Fjor, mere, end rimeligt var, og det

viste sig da ogsaa, at Fabrikernes Bestyrelse havde meget Besvær med at holde Pengene i Kassen, at uvedkommende — kan man næsten sige — ikke kom og tiltog sig en Myndighed over Sukkerfabrikkerne og delte Pengene ud paa maa og faa imod Forudsætningerne. Det lykkedes Den overordentlige Kommission ved en meget bestemt Hævdelse af sin Opfattelse at bidrage til, at Pengene ikke blev delt ud. Jeg haaber, det er muligt at komme til en saadan Forhandling med Sukkerfabrikkerne, nu da de endelige Forhandlinger skal føres, at vi kan naa et tilfredsstillende Resultat. Jeg har dog villet pege paa den afvigende Mening, der har været om Sagen i Den overordentlige Kommission.

Jeg skal endnu gøre en kort Bemærkning angaaende Bilag IV, der indeholder Aftalen mellem Indenrigsministeriet og Sukkerfabrikkerne om Høsten 1919, altsaa for i Fjor. I denne Overenskomsts Punkt 4 staar noget, som efter min Opfattelse ikke vil være fuldt forsvarligt, hvis man for det kommende Aar vil anlægge det samme Overenskomstgrundlag, som man havde for 1919. Der staar i Punkt 4, at den Provision af 5 pCt., der udbetales til Sukkerfabrikkerne, kan udredes af det Beløb udover den fastlagte Pris, som maatte indvindes ved Eksporten. Saaledes som det staar i Overenskomsten, kan det forstaas, som om man ogsaa kunde udrede Provisionen af et andet Beløb. Men jeg mener, at den Provision, som gives Sukkerfabrikkerne, skal gives som en Ekstrabetaling, fordi der forudsættes en Merpris, og at den ogsaa kun skal gives i det Tilfælde, at der er en Merpris, og at man ikke under alle Omstændigheder skal give Sukkerfabrikkerne noget ekstra, en Bonus, medmindre Staten er i Stand til at afhænde Sukkeret til en Pris, som ligger udover den Pris, som Sukkeret faktisk staar Staten i. Dette vil jeg henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Det er jo muligt, at det ikke faar nogen reel Betydning, det beror paa, hvilke Priser man kan opnaa. Det har ikke i indeværende Aar faaet nogen reel Betydning, men ingen kan bestemt vide, hvorledes Sukkerprisen vil blive, og jeg synes, det er rigtigt paa Forhaand at tage Forbehold, og der er saa meget mere Grund til at gøre det, som man paa Forhaand giver Sukkerfabrikkerne en rimelig Fortjeneste. Det vil vist alle indrømme, at Sukkerfabrikkerne ingen Grund har haft til at klage over de Overenskomster,